

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 137. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉL

VASARNAP, 1953 JÚNIUS 14.

Köszöntjük a béke követeit

Alig hat hónapja, hogy Bécsben összeült a Népek Békékongresszusa és Bécs után most a mi szeretett fővárosunkat érte az a nagy kitüntetés, hogy a nemzetközi békemozgalom vezérkarát, a békemozgalom legkiválóbb képviselőit házigazdaként fogadja. A világ minden tájáról jöttek békeharcosok s a szónoki emelvényről százele nyelven hallhatjuk majd napokon át világgá harsogni egymilliárdnyi ember békekövetelését. A tanácskozás színe helyén az emberi bőr színének minden árnyalata feltűnik majd. Fehérek mellett feketék és sárgák, világhírű asszonyok mellett világhírű férfiak hajolnak jegyzeteikről. Eljöttek hozzánk százele foglalkozási ág képviselői, magyar sztahanovisták és angol munkások, francia parasztek és német írók, tudósok, művészek, politikusok és papok, az emberiség jobbik és nagyobbik felének kimagasló képviselői. Boldog örömmel látjuk őket hazánkban. Meleg szeretettel köszöntjük a nagy szovjet nép küldöttait, Ilja Erenburgot, Fagyjevet és a többieket. Köszöntjük a béke olyan odaadó harcosait, mint Joliot-Curie, Anna Seghers, Jorge Amado és Pietro Nenni. Köszöntjük valamennyiüket s a legméltóbb ajándékot, jobb munkánkat ajánljuk fel tiszteletükre.

Vannak a vendégek között sokan, akik még nem látták a mi felszabadult hazánkat. Most alkalmuk lesz megnézni, mire képes a mi kis népünk. Nézzenek szét a Hortobágyon, ahol a szikeseket rizs és búzatermeszre kényeszerítettük. Nézzék meg épülő új gyárainkat Debrecenben, Téglyáson és Józsan. Látogassanak el bölcsődéinkbe és szülőotthonainkba, a falusi kultúrházak szobáiba, a könyvtárakba és iskolákba. Nincs tevénytény hely országunkban, megyénkben, ahol ne születtek volna új alkotások a szabadság lehelletére, teremtő népünk szorgos keze nyomán.

Olvassák el a milliószámra megírt leveleket, bár elég egybebeletekinteni ahhoz, hogy megállásuk benne — mint csepp vízben a tengert — a mi nagyszerű, új életünket. Százak és ezrek írták le ezekben a levelekben, hogy lettek valóban emberek. Gyallai Sándorné hangja dolgozó népünk hangja. Gyallainé Vámospércsöl így ír: *Egyszerű parasztasszony vagyok s egyszerű szavakkal tudom kifejezni érzelmeimet. De azt hiszem a nagy eressék kifejezéséhez ezek a szavak nagyon megfelelnek. Nincs bennük semmi sallang, hogy ne takarja el az igazságot. Csak azt tudom írni, hogy egyik fiam üzemi dolgozó, másik Sztálinvárosban sztahanovista kubikos, harmadik édesapjával a tszcs tagja. Két gyermekem iskolába jár, kitűnő tanuló mind a kettő. Sokszor azt hiszem, mindez drom, pedig nem, élő valóság s hogy még szebb legyen az életünk, azért védjük mi munkánkkal a békét.*

A Béke-Világ tanács ezeknek az egyszerű embereknek a képviselőiben annak a gondolatnak a jegyében kezdi meg tanácskozásait, amit Ilja Erenburg a Népek Békékongresszusán ezekkel a szavakkal fejezett ki: *„Boldogok vagyunk, hogy itt nem csupán barátainkkal, azokkal az emberekkel találkozunk, akik hozzánk hasonlóan gondolkodnak, hanem más pártok, más eszméiről, más világot képviselőivel is. Nem gondolunk arra, hogy meggyőzzük őket igazunkról, sem arra, hogy politikai vagy bölcséleti eszméinkről vitatkozzunk. Abban akarunk meggyőzni velük, miképpen élhetnek együtt békében a különböző emberek és különböző népek földgolyónkon, hogy meentsünk meg minden várost, minden gyermeket, minden állatot a napalmtól, az atom és hidrogénbombától, a porráégetéstől, a könnyektől és a vértől. Mint író, akinek meg kell hallania az emberi szív leghalkabb dobbanását is, mint ember, aki két világháborút élt át s aki már olyan sok fájdalmat és pusztulást látott, meg akarom mondani: mindent meg kell tennünk, amit csak tudunk, sőt többet is ennél, hogy megmentsük a békét.”*

A most összeülő vezérkar erről tanácskozik hétfőtől hazánk fővárosában. Olyan időben tanácskozik a béke megvédésének feladatairól, amikor a legnagyobb békeharcos, a világ népeinek reménye máris nincs köztünk. Mégis úgy érezzük, hogy most közelebb van, mint bármikor, az ő lángeszű útmutatásai öltének testet korunk nagyszerű mozgalmanak, a nemzetközi békemozgalomnak az erősödésében. Az ő tanításai vezetnek most is a Béke-Világ tanács munkáját, hogy új győzelmekre készítsék fel a békeszerető emberek százmilliói sorregét.

A legutóbbi tanácskozás óta sikereiben gazdag hónapokat élünk. A béke hívei erőfeszítéseinek köszönhetjük, hogy Koreában meggyezés történt a hadifogolykérdésben. Ez a győzelem a békemozgalom eredményes harcának gyümölcse s az amerikai imperialisták világraszóló kudarcát jelenti. Az agresszorok ismét kénytelenek voltak meghajolni a népek ereje előtt és eleget tenni a követelésnek, hogy tárgyalások útján rendezzék a koreai háború ügyét.

A nemzetközi békemozgalom másik hatalmas győzelmé az olaszországi választások eredménye is. A népi erők előretérése a választásokon, az olasz nép felsorakozása az Olasz Kommunista Párt, a baloldali ellenzék pártjai mögé — nagyszerű bizonyítéka a béke, a demokrácia erői növekedésének.

A Béke-Világ tanács vezérkarának mostani tanácskozása a béke erőinek további növekedését eredményezi. Megyénk dolgozó üzemeiben és falvakon, hivatalokban és a tanulók az iskolákban őszinte szívvel kívánják, hogy ez a tanácskozás sikereiben gazdag legyen. Szüllessenek a tanácskozás nyomán új győzelmek a béke erőinek hősi küzdelmében a háborús gyújtogatókkal szemben.

AZ ORSZÁGBAN ELSŐNEK a darvasi állami gazdaságban hozzákezdték az ősziárpa aratásához

A darvasi állami gazdaságban beérett az ősziárpa és tegnap reggel — az országban elsőnek — hozzákezdték a lelkes munka gyümölcseinek betakarításához: az aratáshoz. Az állami gazdaság vezetői már pénteken eldöntötték az aratás megkezdésének időpontját — és tegnap reggel 3 óra tájban sok dolgozó összegyűlt, hogy tanuja legyen az első aratási napon az arany kalászok levágásának. A központi épületek mellett elterülő 34 holdas árpatábla szélére átmentek Oláh János brigádvezetővel együtt a növénytermesztési munkacsoportok tagjai, akik a közelben a másodvetésű kukoricát kapálták. Csiki Sámuel elvtárs, az állami gazdaság igazgatója vázolta előlük, hogy kitűnő termésre, gazdag aratásra van kilátás, csak az a fontos, hogy a gabona jól fejlett, súlyos magját gyorsan, szenvedés nélkül learassák. Beszédét így fejezte be:

— Mi a darvasi állami gazdaság dolgozói ígéretet teszünk a Béke-Világ tanács budapesti ülésének tiszteletére; hogy akárcsak a szántásban, vetésben és növényápolásban, ugyanúgy helytállunk és elsősk leszünk az aratásban és az állammal szembeni kötelezettség teljesítésében is. Ezután felbújt Angyal József traktorvontatású aratógépe, amely a napsütésben sebesen szórta halomra a súlyos kéréket. Gyűlték a vaskos ősziárpa szemek, becsles sebesen 11—12 mázsa termés igér átlagosan a darvasi állami gazdaság árpaéja. Eleinte elég hátoratlanul indult az aratógép, azonban dél felé egyre gyorsabban haladt a munka és rövid ebédszünettel délután fél 2 óráig négy holdon már levágta a sárga kalászt. Ekkor hatalmas záporosó öntözte a darvasi állami gazdaság határát — és így Angyal elvtárs kénytelen volt felbeszakitani a munkát. Ahogy az idő enged, gyors ütemben folytatják a darvasi állami gazdaságban az aratást: fogadalmukhoz híven új munkával, gazdag aratással ünneplik a Béke-Világ tanács budapesti ülését. Ezért szerdára tervezik az árpa learatását.

Tíz nap alatt 2837 Ft jövedelem a jó növényápolásért

Több géppalánson az a téves felfogás alakult ki, hogy a növényápolással nem lehet jól keresni a traktorosnak, kényesebb a munka mint a szántásnál. Ez téves okoskodás és az ellenség csak azokat tudja becsapni ezzel, akik nem látnak tovább az orruknál — és csak ott fogadják el, ahol alszik a géppalánson a jó felvilágosító munka. Súlyom Imre elvtárs, a sárretudvari géppalánson megmutatta, hogy lehet keresni a növényápolással is. Tíz nap alatt 270 holdon végezte el a növényápolás munkáját és a prémiumokkal együtt 2837 forintot keresett a tíz napon. Ebben a tíz nap jövedelmében benne van az 50 százalékos túlfizetés is, amelyet azért kap, mert évi tervét már túlteljesítve dolgozik. Vannak a megyében számosan a traktorosok közül, akik jól teljesítik feladatukat a növényápolási harcban. A debreceni géppalánson például Máté Imre pénteken 30 holdat művelt meg, ifj. Dörgő Sándor 27 holdat, Reiner István a legutóbbi két nap alatt 49 holdat. Ezek kiemelkedő eredmények és ha sokan követnék az élenjárókat, mint a tavaszi munkákánál történt, akkor most is gyorsabb ütemben javulna az egész géppalánson munkája. Erre pedig nagy szükség van, mert a debreceni géppalánson a növényápolási tervének még csak 32 százaléka teljesítette.

Többtermeléssel, harcos helytállással köszöntik üzemeink a Béke-Világ tanács budapesti ülését Az Orvosi Műszergyár jelentése a Béke-Világ tanácsnak

Örömmel tudatjuk a Béke-Világ tanács Budapestre érkező elharcosait, Debrecen s az ország dolgozóival, hogy üzemi, az Orvosi Műszergyár felülvizsgálatát június 13-án délelőtt 12 órakor befejezte. Ezt a sikert nagyban elősegítette az április 4. választás, valamint június 15. tiszteletére kibontakozó versenymozgalom, amely a termelés újabb győzelmét hozta felszínre.

A Járóműjavító újabb munkasikerei

Debrecen legnagyobb üzemeiben, a Járóműjavítóban kemény munka folyik június 15. a most folyó békeműszak tiszteletére tett felajánlások teljesítéséért. Az üzemműszerek és osztályok nemese vetélkedésében csütörtökön újabb munkasikerek születtek. A kocsisosztály futúreszlege befejezte annak a 10 teherkocsinak közzéjajavítását, amit a Béke-Világ tanács ülésének tiszteletére vállalt. A többi osztályok ugyanezek eredményesen megállják helyüket. Ennek összegezéséeként az üzem 252.000 forintos felajánlását péntek estig 226.000 forinttal teljesítette.

Megalakult a Ruhagyárban az ifi-szalag

A Ruhagyár DISZ bizottsága teljesítette június 15. tiszteletére tett felajánlását, megalakította az ifi szalagot a Béke-munkatervben. A szalag ifjúmunkásai harcolnak a termelés fokozásáért a kiváló minőségért. Közülük Szodrai Julianna ifjúmunkás pénteken 99.8 százalékos minőség mellett 126.8 százalékos teljesítményt ért el. Mihály Erzsébet is 20 százalékkal szárnyalta túl a napi előírányzatát. A fiatalok harcait a szalag példamutató helytállásáért a művezetők is segítik. A művezetők az üzemben szintén versenyben állnak egymással. Jelenleg Béres Róza művezető az első, akinek részlege 123.2 százalékos eredménnyel termel. A második helyet Mendre Mária, a harmadik helyet Kelemen Endréné foglalja el.

Kertészeti dolgozók a város szépítéséért

Versenyeznek a kertészeti dolgozók is, virágokat termelnek, növénytelepeket létesítenek, parkosítanak, hogy egyre szebb legyen Debrecen. A június 15. tiszteletére tett felajánlásokat a kertészeti üzemeink máris túlteljesítették. Juhász László főkeretész vezetésével a növényháztelep dolgozói a parkosításnál 135 százalékos eredményt értek el, a f

A mai számból

Megérkezett a Béke-Világ tanács ülésére a szovjet kitűntetés (2. oldal). — Hazánk neve eddig is összeforrt a békével (3. oldal). — Oktatásban és gyakorlati pártmunkában jártas propagandistákat az új pártoktatási évre (4. oldal). — Ki lesz a győztes a nyírábrányi földeken (5. oldal). — Erőd a Tisza partján (6. oldal). — Forró napok (7. oldal).

21.838

Budapestre érkeztek a Béke-Világtanács ülésén résztvevő szovjet küldöttség tagjai

Szombaton délelőtt Budapestre érkezett a Béke-Világtanács ülésén résztvevő szovjet küldöttség közül Nyikolaj Tyihonov, a szovjet békebizottság elnöke, Ilja Erenburg, nemzetközi Sztálin-Békedíjjal kitüntetett író, Vanda Vasziljevskaja Sztálin-díjas író és Nyikolaj moszkvai metropolita, a Béke-Világtanács tagjai.

A külföldi vendégek fogadására a ferihegyi repülőtéren megjelent Rónai Sándor, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja, Benke Valéria, az Országos Béketanács titkára, Darvas József közoktatásügyi miniszter, a Magyar Írók Szövetségének elnöke, Rusznyák István Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, Kovács József közoktatásügyi miniszter-helyettes, Nagy Józsefné, az Or-

szágos Terhivatal elnökhelyettese, Nándasi László, az Országos Béketanács alelnöke, Kelen Béla, az MSZT főtítkára, Péter János református püspök, a Béke-Világtanács tagja, Vető Lajos evangélikus püspök, Dezséry László evangélikus püspök, Horváth Richárd, a katolikus papok országos békebizottságának alelnöke, Kopolovits Iván, a magyar görögkeleti egyházközösségek adminisztrátora, Kónya Lajos kétszeres Kossuth-díjas költő, a Magyar Írók Szövetsége főtítkára, Aszél Tamás Sztálin-díjas író, Illés Béla Kossuth-díjas író, Méray Tibor Kossuth-díjas újságíró és még sokan mások. Jelen volt a fogadtatáson I. F. Filippov, a Szovjetunió magyarországi nagykövetségének tanácsosa, N. G. Reznycsenko, a nagykövetség el-

ső titkára, valamint V. Z. Kuzmenko, a VOKSZ magyarországi megbízottja.

A szovjet vendégeket Rusznyák István Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke üdvözlölte.

A szovjet küldöttség nevében Ilja Erenburg válaszolt. Megköszönte az üdvözlést, majd így folytatta: *Igen boldog vagyok, hogy a Béke-Világtanács a magyar nép fővárosában, Budapestben ült össze, annak a népek országában, amely hazáját, a békét építi.*

A szovjet vendégeket a jelenlévők hosszantartó, lelkes tapsal köszöntötték.

Szombaton még több külföldi küldöttség érkezett Budapestre, a Béke-Világtanács ülésére.

Kiváló békeharcosok LEOPOLD INFELD

Leopold Infeld professzor 1898 augusztus 20-án született Krakkóban. A Jagello-egyetemen folytatott tanulmányok elvégzése, valamint a doktorátus elnyerése után 1921-ben középiskolai tanár lett 1930-tól 1936-ig a Lvovi Jan Kazimierz egyetemen el- és asszisztens és docens. 1933-tól 1935-ig az angliai Cambridgeben a „Rockefeller alapítvány” tagja. 1936-ban Princeton-

ba utazott, ahol két évet töltött a „Haladó Tudományok Intézetében”. 1938-tól 1950-ig Kanadában élt, ahol előbb egyetem előadó, majd később egyetemi rendes tanár lett. 1950-ben a varsói egyetem meghívására visszatért Lengyelországba, ahol átvette az elméleti fizikai tanszék, valamint az elméleti fizikai intézet vezetését.

Infeld professzor körülbélül hatvan elméleti fizikai tudományos mű szerzője. Több munkáját Einstein és Born professzorral együtt készítette el.

Infeld professzor a békemozgalom tevékeny résztvevője. A Béke-Világtanács alelnöke és a Béke-Világtanács irodájának tagja.

Szabadságot a Rosenberg-házaspárnak!

Minden ember szereti az életét, a vele járó örömet, boldogságot. Szereti az életét, gyermekeit a börtönben sínylődő Rosenberg-házaspár is. Az ő életükért gyermekeik felneveléséért harcol ezekben a napokban a világ minden becsületes dolgozója. Acs Géza, a debreceni Fűtőház főmunkosvezetője így ír: „*Emeljük fel tiltakozó szavunkat egy újabb gyilkosság ellen. Ne engedjék a világ dolgozóit, hogy június 18-án vilamoszékbe ültessék a Rosenberg-házaspárt!*” Tiltakozásával egyidőben ezer és ezer hajdú-biharmegyei dolgozó emelte fel szavát. Nagy gonddal, szépen rendezett betűkkel írt levél fekszik előttem. Gondos, lelkiismeretes munkára vall. Ahogy rápillantok az első sorokban ezt olvasom: „*Mi, a Rákosi-telepi anyák és asszonyok jelemeljük tiltakozó szavunkat és követeljük, hogy bocsássák szabadon a Rosenberg-házaspárt, adják vissza gyermekeiket, az életnek. Mi, a multban elnyomott, kizsákmányolt asszonyok voltunk, most megváltozott életünk. Már tudjuk és értjük, hogy a békéért úgy harcolhatunk, úgy tiltakozhatunk a legméltóbban a Rosenberg-házaspár kivégzése ellen, ha jól dolgozunk. Elhatároztuk, hogy a növényápolási munkában részt veszünk a Petőfi és Dózsa termelőszövetkezetekben!*” — közli az asszonyok nevében Pócsi Ist-

váné MNDSZ titkár. „*Ujabb gazdáltra, újabb gyilkosságra készül az amerikai imperializmus. Követeljük több ezer magyar honfitársunkkal együtt, hogy semmisítsék meg a halálos ítéletet, s bocsássák szabadon a börtönbe zárt házaspárt!*” — írják leveleikben a MAV Zenekari Főnökség dolgozói.

„*Soha ennyien nem gyűltek még össze pártszervezetünkben megtartandó pártnapon, mint az elmúlt napokban. A megjelent dolgozók komoly, kifejező arcú minden szó nélkül is elárulja azt, hogy mélyesen élték az amerikai imperialistákat aljas cselekedeteikért. A hozzászólások, tiltakozások mind azt bizonyítják, hogy a világ haladó, s békét akaró emberisége a halálra ítélt Rosenberg-házaspár megmentéséért harcol!*” — tudatja levelében Novák Andrásné, Csapó-utca 18. szám alatti lakos. A Keletmagyarországi Üzemelőmezési Vállalat pártszervezetének pártnapján Pallás János javaslatára követelték: a Rosenberg-házaspárt adják vissza két gyermekének.

A sokszáz levelben, a kuszták sorokban ahogy a dolgozók szíve, lelke a Rosenberg-házaspárért. Szívük dobogása, tiltakozó szavuk léni hangja eljut a tengerentúlra, Amerikába is. Eljut a Rosenberg-házaspár börtönébe s az életükért folytatott hatalmas küzdelem újabb erőt sugároz a halálra ítélték számára.

Díszünnepség a Rákóczi-szabadságharc megkezdésének 250. évfordulója alkalmából

Kétszázötven évvel ezelőtt, június 14-én kezdődött meg a Rákóczi-szabadságharc. Az évforduló alkalmából szombaton este díszünnepséget rendeztek a Magyar Néphadsereg Színházában.

A Himnusz elhangzása után Darvas József közoktatásügyi miniszter nyitotta meg az ünnepséget. Majd Nográdi Sándor altábornagy elvtárs lépett a mikrofon elé.

— Most kétszázötven éve annak, hogy II. Rákóczi Ferenc hazatért lengyelországi száműzetéséből és a szabadságharc élére állt.

Nográdi Sándor elmondotta többek között, hogy több mint hetvenezres kuruc hadsereg állt Rákóczi zászlaja alá és ebből nőtt ki a 48-as magyar honvédség és néphadseregünk elődje: a népi jellegű, önálló nemzeti hadsereg. A magyar történelemben először harcoltak a különböző nemzetiségű néptömegek Magyarországon a megkülönböztetés hálgyoga nélkül a szemükön a közös ellenség ellen. Rákóczi a szabadságharc érdekeit szolgáló külpolitikát folytatott. Rákóczi

fellismerte, hogy az osztrák elnyomók ellen neki a kelet európai népekkel, mindenképp Oroszországgal kell szövetséget kötnie.

Katonai téren azt a tanulságot nyújtja számunkra a kuruc szabadságharc, hogy tudatosan építenünk kell azokat a nagyszerű magyar katonai erényeket, amelyek kuruc harcosokból születtek újra és tovább erősödtek 1848-49 és 1919 szabadságharcaiban, s amelyek híressé tették a magyar katonát Európában. És építenünk kell Rákóczi katonai hagyományait, aminek lényege az, hogy a hadviselés tudományában a leghaladóbb elveknek adjunk teret. Ez egyértelmű azzal, hogy néphadseregünk jól sajátítsa el a világ leghaladóbb haditudományát, a sztálini haditudományát.

„Mi jogos örökösei, egyenes folytatói vagyunk mindannak, ami ezeréves történelmünkben haladó, életképes és jövőbe mutató” — mondotta Rákóczi elvtárs pártunk II. Kongresszusán. Valóban meg van minden garancia arra, hogy sikeresen folytassuk és tovább fejlesszük sza-

badágharcos elődeink művét, hogy hozzájuk méltóan megálljunk helyünket a haladó népek nagy családjában. A nemzetközi erőviszonyok olyan kedvezőek, mint még soha nem voltak a magyar nép számára. Elvezetnek fel szabaditónk, a hatalmas Szovjetunió és valamennyi szabadságszerető nép barátságát és támogatását, a leghatalmasabb belső erőforrás — népünk egysége, a magyar munkásosztály vezetése alatt, megbonthatatlanul kovacsoltott össze. További garanciája annak, hogy a magyar nép a jövőben is erős bástyája lesz a haladásnak — a mi marxista-leninista forradalmi elmélettel felvértezett és hatalmas harci tapasztalattal rendelkező pártunk, Magyar Dolgozók Pártja és az a határtalan bizalom és szeretet, mellyel a magyar nép pártunkat és szeretett vezérünket, Rákóczi és Kossuth művének méltó folytatóját, korunk nagy szabadságharcosát, Rákosi Mátyást követi, aki tántoríthatatlanul a nagy Sztálin útján haladva győzelemről győzelemre viszi a szabadságszerető magyar népet.

IRSZ MAJD JANI?!

Ott álltak a hirdetőtábla előtt a tizedes udvarán. „*Fiatalok jelentkeztek tisztiskolára!*” — olvasták fennhangon.

Acs Jani rántott egyet a vállára vetett kabátján, aztán cigarettát vett elő nadrágzsebéből, megkínálta két barátját.

— Na, nincs kedved hozzá? — intett szemével Varga Bálint, miközben kihúzta az „*Kossuthot*” az elője tartott csomagból.

— Mért ne lenne... csak hát... — Jani tüzet adott, maga is rágyújtott, azután folytatta... „*biztosabb itt. Ezt a munkát jól érji az ember, ott meg tanulhat inaszakadtagú... mégsem biztos, hogy megfelel... Nem igaz?...*”

— Hát... — vontja meg a vállát a szűkbeszédű Bartus Mátyás is. Ittán folytatta volna, bár nála gyakran jelentettek szófoszlányok is teljes mondatot, de benne rekedt a szó: nyílt a kiskapu. Igaz, hogy az az eddigiek során is elég sűrűn nyíladozott: gyülekeztek a csoporttagok, rövidesen kezdődik a csoporttervezés. Most azonban Sere Julis lépett be rajta. Sere Juliska pedig nem volt egy „*közönyös személy*”. Sokat emlegették a nevét maguk között, mőtá Acs Jani igen erősen szemétt vetett rá.

A lány köszönt és már ment is el mellettük. Jani szívesen oda-szólt volna, hogy ott társas egy kicsit, de nem tette. Még elbízta magát a lány. Még azt hinné, hogy így, vagy úgy. Pedig... Igaza lenne. Eppen ez a bosszantó benne. Így hát inkább csak dühösen Varga Bálint felé burkolódott a szemével. Bálint

elértette. Utána szólt a lánynak: — *Juliska!* — O tehetne, neki nem volt semmi „*érdeke*” a lány-nál.

A teljedomú, mosolygós szemű fehérszemély hátrafordult.

— Pfi... Acs Janinak bízsergett a bőre, de azért nem nézett oda, csak a táblára, merve, mintha más nem is érdekelné. Pedig nem is látott ott semmit, de érezte a lány minden mozdulatát. Nem szólt, Bálint most már tudja a dolgát. Mondta is amit kell, kezével a hirdetőnény felé bökve:

— Mit szólna hozzá, ha elmen-nénk?!

— Hová? — A lány vissza-lépett, hogy elolvassa.

— Tisztiskolára? — kérdezte, de úgy, hogy arra nem szükséges felelet. Kacéran felnevelet. Így kell bánni a legénnyel mi-után tudja már, hogy nem kö-zömbös számára, de még nem mert nyilatkozni határozottan. Hadd rágja a méreg...

— Tisztiskolára?! — ismételte mégégszer hitetlenkedő, hi-valkodó hangon... — Hát oda erős, bátor, okos emberekre van szükség! — mondta kihívóan, de már ment is, mert ha még ma-rad, könnyen ő húzhatja a rövi-debbet.

A három legény bosszúsán né-zett össze...

★

Lassan megtelt a kultúr-terem. Összegyűltek a csoport-tagok. Sere Juliska közepén az egyik pad szélén ült. Acs Jóska kissé hátrább a másik oldalon

foglalt helyet magának, szintén a szélén. Jól láthatta a lányt, csak a két padosor között szabadon hagyott tér választotta el őket.

Amíg az elnök beszélt gyakor-ta pislogott a lány felé, aki úgy csinált, mintha észre se venné. Pedig nem így állt a dolog. Sűrűn fordult hátra Balogh Mar-githoz, aki mögötte ült. Ilyenkor módja volt egy-egy pillanatra a fiú felé lenni, amékkül, hogy fel-tűnő lenne. Kérdezett valamit, aztán nem is nagyon hallotta, amit a másik felel rá, úgy li-gyelt a legényt. Jóska érezte ezt, amikor meg az elnök beszám-olója végén váratlanul a tisztis-iskoláról kezdett beszélni, hatá-rozottan tudta is, hogy most harmóniukról, de különösképpen róla van szó a két lány között.

Az elnök, mintha csak Sere Ju-listól lopla volna a szavakat így zárta a tisztiskolára vonatkozó mondatait: — *Bátor, erős, érteim-es emberekre van szükség, olyanokra, akik igazán szeretik hazájukat.*

Janit most különösen szíven ütöttek ezek a szavak, mikor meg az öreg Rác felszólalásában büszkeségtől ragyogó szemekkel fiáról beszélt, aki a Néphadsereg hadnagya és holnap jön haza szabadságra, már megszületett benne az elhatározás.

Gyűlés után a lány gyorsan felállt és megindult kifelé. Ma-gán érezte a legény szemét. Visz-sza fordult s amikor találkozott tekintetük elmosolyodott, aztán már gyorsan ki is lépett az aj-

tón... Janinak cudar melege lett hirtelen...

Másnap délután Jani még be sem lépett a kapun, de már látta: Rác Zsiga tisztispakája kimagasodott a kerítés fölött.

Katonaelményeit mesélte a kör-reje seregelt legényeknek. Több lány is érdeklődéssel figyelte. Közűk volt Juliska is.

Hát aztán — magyarázott csillogó szemekkel Rác Zsiga — még csak az az érdekes, mi-kor nem is látni a célt. Csak a térkép mutatja: itt, ezen a hely-en — jó pár kilométerrel ar-rebb — egy romépület van. Be-méri az ember... Leadja a lö-elemet... aztán: tűz. Az ágyú el-dördül... kis esend... No, vaj-jon talál-e? ... gyerünk... arkon-bokron keresztül eljutunk a célig. Van aztán öröm, amikor kiderül: derékba nyeste a löve-dék... Szép tudomány ez na-gyon.

Jani észre sem vette, egészen belemeledett. Egyre nagyobb érdeklődéssel figyelte ő is a fia-tal tiszt szavait. Aztán már maga is kérdéseket intézett: *hogyan, miként? Zsiga meg készségesen válaszolt mindenre.*

Csak akkor kezdett oszjadozni a kis csoport, amikor a házak fölé magasodó porfelhő messzi-ről mutatta: jön a tehéncorda a legelőről.

A lányok indultak meg első-nek: fejni kell. Jani tekintete most is csökönnyösen követte Sere Ju-liskát: várta, hogy megint hátra fordul. Most azonban nem nézett vissza, helyette Zsigára mosoly-gott.

Acs Jani idegesen cigarettára gyújtott:

— *Hijnye az anyád...*

Harmadnap DISZ-gyűlésre jöttek össze a fiatalok. Jani már tudta: az egyik napirendi pont a tisztiskolára való jelentkezé-sekkel foglalkozik. Hogyne tud-ta volna...

Balogh Béla DISZ-titkár lel-kesen beszélt arról, milyen szép feladat tisztnek lenni, elsajátít-ni a győzelmes sztálini haditu-mányt. Védelmezni békénk ellen-ségeivel szemben hazánkat, ahol nap-nap után új üzemek, gyárak, munkáslakások, kultúrothonok és iskolák születnek... Ahol egyre szebb és boldogabb az élet.

Beszéde végén több fiatal tett ígéretet: jelentkezik tisztisko-lára. Jani nem állt fel. Várt. Csak mikor mindenki elmondta már a magáét akkor jelentkezett, egy kicsit azért, hogy nagyobb le-gyen a hatás, különös tekintettel Sere Juliskára. Most se mon-dott semmit. Csak szó nélkül ki-ment az előadó asztalához és le-raktott egy előre kitöltött jelen-tkezési lapot. Közben lopva Sere Juliska tekintetét kereste és ti-tokban azt gondolta: „*Megállja-tok. Majd megmutatom én... Búszkék lesztek még rám vala-mennyien.*”

Gyűlés után az udvaron még sokáig beszélgettek a fiatalok. A katonaeletről, a tisztiskoláról szöttek terveket.

Sere Juliska is odatévedt és „*véletlenül*” éppen Jani mellé sodródott. A legény rámosoly-gott, a lány meg vissza... Aztán szégyenlősen lehajtotta a fejét és halkán csak ennyit mondott: — *Aztán, irsz majd Jani?!*

— *Obarsowszky*

Haza

A b...
tartja...
ban a b...
a Béke...
mindzo...
egyezm...
szállítá...
béke ü...
javaslat...
nem té...
hangok...
közvetl...
koztam...
két szo...
latra sz...
kiterjes...
titó feg...
laszolni...
a béké...
megönt...
azonban...
kel a há...
lat gyö...
ez a to...
béke hí...
ügyére...
nak. Az...
a panm...
írásával...
rozata...
a newy...
árzuhan...
nünket...
nem mi...
newyork...
azt a m...
teget, a...
dofolyo...
nem örü...
sének...
szültsé...
senyt és...
közös...
lató jele...
küzdelm...
ke-Világ...
Hazán...
lesznek...
harcosai...
szek, ir...
lat, ért...
világres...
érkezve...
molnak...
javaslat...
feladato...
A B...
minden...
léni ér...
csúszás...
burg, Jo...
Pietro...
szor...
együtt...
szeretett...
kezet...
családn...
család...
millió...
szovjetu...
kínalak...
szinesek...
politika...
boldog...
hetnek...
rövidök...
első pill...
óket, ro...
gyönyör...
megaka...
mus h...
krobban...
a búcsú...
a Béke...
se után...
fordult...
száigab...
retettel...
hogy go...
életvesz...
zé térn...
janak a...
valóban...
nek a...
re, van...
elnyom...
ma alól...
erősöde...
nácsülés...
nek haz...
tebb üg...
ért és b...
Ennek...
nácsnak...
mind is...
mással...
is sok...
útján le...
lés bef...
ünnepe...
ga kitű...
világhír...
ha ezek...
gondlun...

Hazánk neve eddig is összeforrt a békével

Irtá: Péter János ref. püspök, a Béke-Világtanács tagja

A béke biztató jelei között tartja ülést hazánk fővárosában a béke híveinek vezérkara: a Béke-Világtanács. A Pannónia-művelődési központban hétfőn aláírt egyezmény a hadifoglyok hazaszállításáról hatalmas sikere a béke ügyének. A koreai-kínai javaslat elől a szembenálló fél nem térhetett ki. Voltak pedig hangok — utazásaim során közvetlen élményekben találkoztam velük — amelyek a békét szolgáló kínai-koreai javaslatra szerettek volna a háború kiterjesztésével, új tömegpusztító fegyverek bevetésével válszolni. A béke védelmében és a békéért való küzdelemben megöntudatosodott tömegek azonban szembefordultak ezekkel a hangokkal. A békejavaslat győzött. Új sikereket ígér ez a további küzdelmekben a béke híveinek, mert a béke ügyére további küzdelmek várnak. Az az egyszerű tény, hogy a pannindzsoni egyezmény aláírásával egyidejűleg hírek sorozata kezdett világgá röppenni a newyorki tözsdén tapasztalt árszuhanásról, figyelmeztet bennünket újra arra, hogy a béke nem mindenkinek kedves. A newyorki tözsdéjéről jelképezi azt a maroknyi, de elszánt réteget, amelyik nem örül a hadifoglyok hazatelepülésének, nem örül a vérontás megszűnésének, hanem további világhétszázalékos fegyverkezési versenyt és új háborús lehetőségeket látna szívesen. A béke biztató jelei között így tekintjük a küzdelmes feladatokat felé a Béke-Világtanács.

Hazánk és népünk vendéglésnek a világ legjobb békeharcosai. Nagy tudósok, művészek, írók, munkások, parasztok, értelmiségiek, akik az öt világrész különböző pontjairól érkezve fővárosunkba, beszámolnak eddigi munkáikról és javaslatokat tesznek a további feladatokra vonatkozóan.

A Béke-Világtanács minden ülésén meghatározott élmény látni érkezésüket és látni búcsúzásukat. *Fagygyökér és Erenburg, Joliot-Curie és Casanova, Pietro Nenni és Bernal* professzor a többi békeharcossal együtt úgy köszöntik egymást, szeretettel szorongatva egymás kezét, mint egy ugyanazon családnak tagjai. Hatalmas család, a több mint nyolcszázmillió béketábor képviselői, szovjetunióbeliek és amerikaiak, kínaiak és angolok, fehérek és színesek különböző világűzét, politikai irányzat képviselői, boldogok, hogy újra együtt lehetnek és ez meghatározóan tükröződik már találkozásuk első pillanatain. Eggyé teszi őket, rokonokká teszi őket a gyönyörűsége közös szándék: megakadályozni az imperializmus híveit új világszennvedés kirobbantásában. De megindító a búcsúzásuk is. *Pietro Nenni*, a Béke-Világtanács egyik ülése után, záró szavaiban felénk fordult, akik a béke biztos országába térünk haza és szeretettel figyelemztetett arra, hogy gondoljunk azokra, akik életveszélyes körülmények közé térnek vissza, hogy harcoljanak a békéért. Vannak, akik valóban véres csatákról jönnek a Béke-Világtanács ülésére, vannak, akik a béke ügyét elnyomni akaró kormányok uralma alól jönnek köztünk s megerősödvé a béke követelnek tanácsulésán, új küzdelmekre térnek haza, minden nép legszenvedőbb ügyéért, a béke kivívásáért és biztosításáért.

Ennek a soknyelvű világtanácsnak a tagjai már majdnem mind ismerik egymást. Egymással való beszélgetésük mégis sok esetben csak tolmácsok útján lehetséges. Minden gyűlés befejezése után meg szokta ünnepelni a Világtanács a maga kitűnő tolmácsait. A béke világhírű harcosai mellett jó, ha ezekre a vendégeinkre is gondolunk most. Közülük sokan öt-hat nyelven beszélnek és ezeket tolmácsolják szabadon oda és vissza. A Világtanács üléseinek gyors tárgyalási menetét ezeknek a közreműködésük biztosítja fejlett technikai berendezéssel. Az előadók bármilyen országból jönnek, beszélhetnek saját anyanyelvükön. A felszólalás előtt néhány negyedórával beadott szövegüket a felszólalással egyidőben olvassák mikrofonba a tolmácsok a következő nyelveken: orosz, francia, kínai, német, angol, olasz, spanyol. Az ülésterem hallgatósága pedig fejjel fel fordítva látja a fordításokat bármelyikükre.

Ma, amikor a Béke-Világtanács valóban történelemformáló erőként végzi munkáját a nemzetközi életben, gondoljunk vissza arra a két világháború közötti élethez, amely 1949-ben Párizsban és 1950-ben Varsóban emelte magasra a béke ügyét. A párizsi világháborús idején én a kongresszus prágai szakaszának az ülésén vettem részt, mivel vízumkorlátozás miatt nem juthattunk el mindannyian Párizsba. A kongresszus egyik ülésén idején érkezett a távirat arról, hogy *Mao Cse Tung* szabadságról és békéért harcoló csapatai felszabadították Sanghajt, Mintegy 60-70 kínai résztvevője volt a prágai gyűlésnek. Leírhatatlan örömben törtek ki. Ennekeltek, táncoltak, egymást könnyedén és ügyesen dobálták örömlökben magasra. Könnyekig meghatóttan vettünk részt örömlökben. *Deveszéri Gábor* ebben a pillanatban kezdte írni versét, ott a gyűlés termében, Sanghaj felszabadításáról.

Varsóban egy holland delegátussal jártam a várost. Csodálta a földből bámulatosan felnövő épületeket s azokon a pontosan dolgozó gyors kezek munkáját. Búcsúzásakor ezt mondta: „Viszem haza a hírt, hogy Európa keletén a Szovjetunióban és a népi demokráciákban békeszerető népek élnek, akik nem a háborúnak, hanem a békének akarnak alkotni.”

A Béke-Világtanács berlini ülése alkalmából a város legnagyobb előadó termében keletnémetországi és nyugatnémetországi németek tömeggyűlésén vettünk részt. Amikor *Kuo Mo Zso*, a kínai delegáció vezetője, *Goethe* Faustjának kínai nyelvre fordítója megszólalt németül, hosszú, percekig tartó határtalan ünneplésben részesítette a hallgatóságot. A Béke-Világtanács javaslatai és egyéb munkái mellett, az ilyen találkozásokban is építi a békét.

Verőfényes júniusi napsütésben tartották az elepi állami gazdaságban az aratási szemlét. A gép-csoport épülete előtti réten sorakoztak fel a kijavított gépek. A leolajozott, rendbentartott kombájnokon, aratógépeken, erőgépeken csak úgy csillogott a napfény. A bizottság, amely gépről-gépre járt, gondosan megvizsgálta valamennyit. Járatták a kombájnokat, Knotek-aratógépeket — a bizottság így meggyőződhetett arról, hogy a gépekkel valóban jól előkészítették a nagy csatára.

— **Vállalom, hogy géppel a tervet 150 százalékra teljesítem — ezt a felírást helyezte el kombájnján Majoros Gyula.** — Hibamentesen jár a gép. „Jól működik minden szerkezet — mondotta — s az aratás idején nem lesz fennakadás. Ugy készítettük elő a kombájnt, hogy legalább 300-350 holdon aratunk vele.” Az egyik Knotek-aratógép-nél kissé hosszabban időzött a bizottság. Nemi hibát találtak, amit nyomban kijavított az aratás zökkenőmentességét biztosító gépcsoporti javítószolgálat. Az ő kocsijuk is ott állt a szemlén.

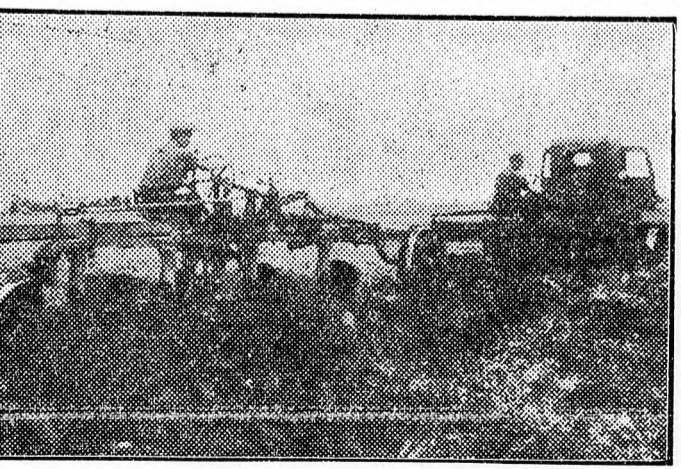
A népek bécsi világháborús szünet után az egyik francia résztvevő, amikor otthon, Párizsban nagygyűlésen beszámolt bécsi élményeiről, azt is elmondta, hogy a bécsi kongresszuson az egyik vietnámi küldött, akinek népe ellen francia csapatok harcolnak Vietnámban, melegen megszorongította kezét és békéüzenetet küldött a békeszerető francia tömegeknek. Ez a kézfogás és üzenet jelképezi a békeszerető egyszerű emberek megszámlálhatatlan seregének hatalmas erejét, amely átcsap a háborús szándékok, agressziók és háborúra törvő hatalmak feje felett és semmivé teszi a pusztító szándékokat.

Ma már azok a tételek, amelyeket a Béke-Világtanács meghirdetett, a nyugati országokban is a békeszerető tömegek közvéleményének szerves részévé lettek. A nemzetközi feszültség minden kérdése rendezhető tárgyalások útján, egyetlen biztos útja van a tartós békének: az öt nagyhatalom megegyezése, a különböző gazdasági rendszerek háború nélkül, békés versenyben élhetnek egymás mellett. A nyugati tömegek is elfordulnak ma már mindenkítől, aki ezzel ellenkezőt vall. A béke közvéleményének ez a megerősödése könnyíti meg a békétábor további harcat.

Budapest és hazánk neve eddig is összeforrt a békével. Hazánk és népünk nagy alkotásainak jó híre van minden becsületes ember előtt, szerte az egész világon. Svédországtól Indiáig minden utamon személyesen tapasztaltam. Most mélyebben, mint eddig, újra bekapcsolódik hazánk és fővárosunk a leggyönyörűsebb történelmi találkozásba, a harmadik világháború elhárításának ügyébe. A Béke-Világtanács határozatait és üzeneteit Budapest nevével fogják együtt emlegetni a föld egész kerekében, minden nép körében. Boldogok lehetünk, hogy ilyen megbecsülés ért bennünket. Azok a felajánlások, amelyek minden alkotó munka területén a Béke-Világtanácsot köszöntik és az a készség, amellyel a Béke-Világtanács határozatait várjuk, új megbecsülést szerez népünk számára, a békétábor és a földkerekség békeszerető százmilliói előtt. A népek megmutatták, hogy kezükbe veszik a béke ügyét és híven kitartanak mellette. Ebben az elhatározásban erősödünk most mi is, személy szerint mindannyian.

Aratási szemle az elepi állami gazdaságban

Az aratási szemlén nem vettek részt azok a gépek, amelyek növényápolást végeznek. Az elepi állami gazdaság az aratásra gondos járással is készül. Tudják, hogy a 2765 hold kalászos gépi aratása nagy munkát igényel s ilyenkor csaknem minden erőt az aratásra, tarlóhántásra, másodve-

...elepi állami gazdaságban az aratás idején a kombájnokat, aratógépeket nyomban kijavított az aratás zökkenőmentességét biztosító gépcsoporti javítószolgálat. Az ő kocsijuk is ott állt a szemlén.

AZ EGÉSZ VILÁGÉRT...

(A Béke-Világtanács budapesti ülésére)

Napokon át szótlan, szinte mitse látva, nem ügyelve dalra, kibomló virágra, mint egy tanterembe, könyvvel a kezemben már korahajnalban az erdőbe mentem.

Madárcsivogásra, akác illatára nem figyeltem én ott, ép csak arra vágyva, arra törekedve hajoltam a könyvre: Vizsgáimon folyjon anyám örömkönyve!

De most pillanatra nem ülhetek szótlan, fennivalóm mellett mondanivalóm van, békét köszönteni szeretettel, hittel, egyszerre dobogni kétféle szívvel.

Végezni a munkát, versekben kiáltni, szavaimat tette, tettet dalra váltani, — soha ilyen öröm, ily alkalmatosság, munkára-ünnepre készül ez az ország.

Hazám, Magyarország, Tisza-Duna partja, büszkeséggel fénylik a volt kondás arca: Hová emelkedtetél! Nőtél őriássá! Van szem a világon, amelyik ne látná?

Kétféle szívvel dobogtat a neved, kétféle szívvel dobogtat a neved, s baráti mosollyal távoli hazából, életed, a sorsod példaként világot.

Kétféle szív szép vágya itt dobog fel, kétféle szív szép vágya árad hittel, bátran, mint a tenger, szerte a világra, — kétféle szívnek lett hazám hazája.

Nem ülhetünk tétlen, dolgunk van — előre! Ugy induljunk, mintha mennénk harmezre hazáért, családjáért, dalért állni gátra, — dolgát ki-ki minden pillanatban lássa!

Erenburg szívvel és Robeson lelkével, gondoljunk az apró harcok sűrűjében, mint a gyermekek, nézzünk az örömré, de az öröm gátját tüstént törjük össze.

Határokon túl s még határokon innen, nézd, kik összeszűnnek trónon, berkeikben, — mint az éles penge, villanjon a fényre népek akarata, alkotása: Béke!

Kora délután vár megint az erdő, munkám előtt szótlan néhány szívemből, hogy ki munkál, épít, szíve ezt dobogja, s úgy érezze, mintha csak ő mondta volna.

Lobog kinn a napfény, boldogító nyár van, ünnepre készülnek az én szép hazámban, ünnepre készülnek, szóra, alkotásra, az egész világért, egész világ látja.

BIHARI SANDOR

A Béke-Világtanács küldötteihez szölok

Most ül össze Budapesten a Béke-Világtanács, hogy még erősebbé, még szilárdabbá tegye az őriássá nőtt békefogalmat. Ezekben a napokban akarják az imperialisták kivégezni a béke két igazi harcosát Ethel Rosenberget és Julius Rosenberget.

A Budapesti Béke-Világtanács üléséhez intézzük szavunkat, amikorra azt kérjük, hogy ezen az ülés-

sen egységesen követeljék a mögöttük álló milliók nevében: engedjék szabadon a Rosenberg-házaspárt. Mi, üzemi dolgozók munkánkban keressük az önköltség csökkentését, anyagfakarcossággal, a munkafegyelmel megszüntetésével járulunk hozzá sikeresebb tanácskozásiakhoz.

Fejérváry Rezső Dohánygyár.

tesre és a cséplésre kell mozgósítani. Eppen ezért szorgosán végzik a növényápolást. Csütörtök délig 220 hold cukor- és takarmányrépa földjüknél a második kapálásból 60 holdat, a négyzetesen vetett 380 hold kukoricából 230 holdat másodjára megkapáltak, újonnan vetett 50 hold gyapotjukból 35 hold sarabolást vágogtattak el, ezenkívül az ősi takarmánykeverék után 100 holdon vetett rövid tenyészidejű kukorica kapálását is végzik.

Az elmúlt évben az elepi állami gazdaságban 2 nappal a határidő előtt végezték az aratást. Idén több mint 500 holdnál növekedett a kalászosok területén, dúsabbak is a táblák, a géppark a tavalyi, éppen ezért fokozottan jó munkára van szükség. Fel is készültek erre. Az aratnivaló 95 százalékát géppel végzik. A gépeknek most készül a beosztás, melyik területen dolgoznak majd a nagy munkaidőben. A táblákon a gépek körbejárva aratnak, a sarkokat pedig kézi kaszások aratják le. A kézi kaszások beosztását is elkészítették. Jól felkészült az elepi állami gazdaság a nagy csatára!

Mit jelent a Szovjetunió segítsége Hajdú-Biharmegye növénytermelésében

Hajdú-Bihar megye növénytermelése a felszabadulás előtt kudarcs volt. A kisüzemi gazdaságokban általában alacsony termésátlagok mellett búza, kukorica vetésforgóban aránylag kevés ipari növényt termeltek. A gépesítés foka igen alacsony volt. A felszabadulás után a 3 éves terv eredményeiben már a termelés mennyiségi és minőségi fokozását mozdítottuk elő és jelentősen emeltük az ipari növények termesztését is. Az 1948-as év döntő fordulatot jelentett növénytermelésünk fejlődésében, amikor megindult a szocialista szektor fejlődése. Az első évek bebizonyították, hogy a korszerű agrotechnikai eljárások alkalmazásával, a gépesítés fokozásával tudjuk biztosítani a terméshozamok állandó növekedését.

A Szovjetunió a felszabadulás napjától kezdve vetőmaggal, gépekkel, üzemanyaggal, a korszerű agrotechnikai eljárások megismertetésével igen nagy mértékben elősegítette növénytermelésünk fejlődését. A Szovjetunió tapasztalatai és eredményei nyomán vezetjük be megyénkben a keresztsorú vetési módszert. 1950-ben mintegy 800 kh-on ez a módszer mintegy 1600 mázsa kalászos terméstöbbletet eredményezett. 1951-ben megkésztük, 1952-ben pedig már 13 ezer kal. holdat vetettünk el ezzel a termésközpontú módszerrel. A Szovjetunió tapasztalatai és segítsége nyomán alkalmaztuk 1951-ben nagyobb területeken a

kukorica pótbeporzását. Ez a termésközpontú módszer közel 100 vagon kukorica terméstöbbletet hozott termelőszövetkezeti csoportjainknak. Muszijkó szovjet tudós eredményei nyomán vezetjük be a napraforgó pótbeporzását, amelynek alkalmazása során tsz-eink 1952-ben több mint 5000 mázsa napraforgó többletermést értek el.

Az elmúlt évi őszi hiányzó kenyérgabonavetésünk pótlására ez év tavaszán a Szovjetunióból Hajdú-Bihar megye több mint 100 vagon jóminőségű tavaszbuza vetőmagot kapott. Ez a segítség azt jelenti, hogy ebben az évben a megyében több mint 650 vagonnal több kenyérgabonát terem az egyre fokozódó szükségletek kielégítésére.

A Szovjetunió segítségével röveljük géppalómányunkat. 1950-ben géppalómányainkon még csak kb. 300 erőgép dolgozott. Az elmúlt évben már több mint 600 traktor segítségével készítettük elő a nagyobb termések alapjait. Az aratógépek száma is jelentősen megnövekedett. Termelőcsoportjainkban 1950-ben 40 aratógép dolgozott, míg ebben az évben már több mint 100 aratógép várja a kalászos termés learatását. 1951-ben már a Szovjetunióból kapott kombájnokkal is arattunk. Ebben az évben több mint 8000 kal. holdon végeztük el kombájnjal az aratást. A tsz-ek összes kalászos területeinek több mint felét ebben az évben már géppel aratjuk le és ezzel biztosítjuk, hogy a tsz-ek a legmin-

málisabb szemvesztéssel a minisztertanácsi határozataiban előírt határidőkön belül fejazzék be az aratást.

Minden erőnket most a növényápolási munkákra, a kapálások elvégzésére kell összpontosítanunk. Az állandó csapadékos időjárásban nemcsak a kultúrnövények, hanem a gyomok is igen erőteljesen fejlődnek. A munka sok termelőszövetkezeti csoportunkban nagyon összehúzódtott, egyes helyeken az időszerről ápolási munkákban komoly elmaradás van. Ki kell használnunk tehát a gépi növényápolás minden lehetőségét. Nagy segítséget jelent ebben a munkában az a 25 darab U. III. típusú szovjet erőgép, amelyet megyénk a növényápolási munkák elvégzésére, a Szovjetuniótól kapott.

Társuk szem előtt ebben a munkában a szovjet mezőgazdasági tudomány kiemelkedő alakjának, T. D. Liszenkó akadémikusnak tanítását, amely szerint jó termést csak korszerű agrotechnikai eljárások időben történő alkalmazásával érhetünk el. Bizonyítsuk be, hogy a Szovjetunió által nyújtott segítséggel pártunk és kormányzatunk útmutatása nyomán Hajdú-Bihar megyében az ötéves terv növénytermelési célkitűzéseit ebben az évben nemcsak teljesítjük, hanem jó munkával jelentősen túlteljesítjük.

Bedő Zoltán
megyei főagronómus

KI LESZ A GYŐZTES a nyírábrányi földeken?

Hosszú, gyaluatlan lóca végén ülök a nyírábrányi Petőfi tszcs irodájában, szemben az elnökkel, akinek szeme sarkában hamiskás mosoly játszik állandóan. Jókedvű, talpraesett, javakorabeli ember, tekintélye van az egész községben. Mindenkiel boldogul, hallgatnak szavára a tagok. A csoport fiatal még, a múlt év augusztus 20-án alakult. Korára nézve csak kis öccse lehet a Győzelemnek, mert az már több mint kétféves múltra tekint vissza. De a Petőfi eredményeit, munkaszervezetét, munkafegyelmét annál nagyszerűbb. Nem volt könnyű a mögöttük lévő rövid út, a múlt évben gyenge volt a termés, akkor még a Petőfi tagjai egyenlőleg gazdálkodtak. Mióta összehozták, érzik a közmondás igazságát: „Nagy teher is könnyű, ha sokan emelik”.

— Hány hold ez a gyümölcsös itt a dombon — M. Furó elvtárs? — Kérdem az elnöktől.

— Olyan 9 hold körül van — mondja s kacintva megjegyzi — a papé volt, az meg Szapáry „grófi” vette, vagy kapta nem tudja. Volt még neki 100 hold ügyvezetett javadalmi földje is. Mindenesetre „szegényesen” megélt belőle.

M. Furó János elvtárs, a nyírábrányi Petőfi tszcs elnöke nem először jart azokon a földeken, ahol negyedmagával megalakította a csoportot. M. Furó János apja 31 évig volt Szapáry kertésze. Itt élt fiatal korában az elnök, azt lehet mondani, hogy együtt nőtt ezekkel az öreg, jól termő csumölcsfákkal. Almában sem gondolta, amikor még maga is itt húzta az igát, hogy 1953-ban ő és a hozzá hasonló „szegény” emberek lesznek itt el 100 000 forintnyi hasznot csupán a gyümölcs és szőlő árából, — ahogy a termés mutatja.

★

Kevésszavú emberrel is jól el tud az beszélni, aki ért a nyelven. Rajtottem, hogy szerénység-ből hallgat M. Furó elvtárs — és mondjuk meg — nem nagy

még a tapasztalata a szövetkezeti gazdálkodásban. Ő így jellemzi ezt: „el-el lestünk egyet-mást a Győzelemtől eleinte”. A Petőfi tagjai ott járnak haza a másik csoport földjén és hozzák az újságot: „Elnök elvtárs! Amazok már igencsak befejezik a héten a kapálást”.

— Nosza gyürkőzzünk csak neki — így az elnök — s maga is megfogja a dolog végét. Most is a szénagyűjtésből jött, vele volt özv. Mikle Ambrusné elvtársnő, a párttitkár és a könyveő is kiment, zsebbe tette az irodakulcsot.

— Most már nemcsak mi tanulunk a Győzelem tagjaitól, hanem ők is megkérdeznak egyet-mást tőlünk — mondta M. Furó elvtárs.

— Nagy Imre, a Petőfi tagja, a „Szent Anna” pusztán lakik, ott jár haza a Győzelem földjén. Azzal jött be tegnap kora reggel:

— Furó elvtárs! Tanka József érdeklődött hogy mi hogyan szervezzük meg az éjjel-nappali őrseget a szőlőben. Meg azt is kérdezte, van-e még sok kapálónivalónk.

— Oszt mit mondtál nekik? — Háát azt, hogy jöjjenek át és nézzenek széjjel. Meg, hogy úgys mi leszünk az elsők a versenyben, megmutatjuk.

★

Elindultunk megtekinteni a közöset, amiből kism lehetni zavarni többé a bentlívóket.

Meglátjuk, hogy nem a hasukat sütötték a nappal a Petőfi tagjai.

A tagok egy része növényápolási munkát végez, kukoricát kapálnak, szőlőt permeteznek, de halad a szénagyűjtés is. Félvekenykednek a családtagok: akik például fenn a dombtetőjén a szőlőt permetezik, csaknem kivétel nélkül azok. Szilágyi György nem tagja még a csoportnak, csak az apja van bent, de már szerzett ő is vagy 70 munkaegységet. Nyomában jár Fónai Pál.

Gyönyörű a rozs, korai vetés-

Ugy nő a négyzetes kukorica is, mintha húznák lefelé, mert idejében, jól megkapáltak. 15 holdon termelnek dohányt, még az eső előtt kiültették a palántákat, nem is jöhető volna rá jobb idő.

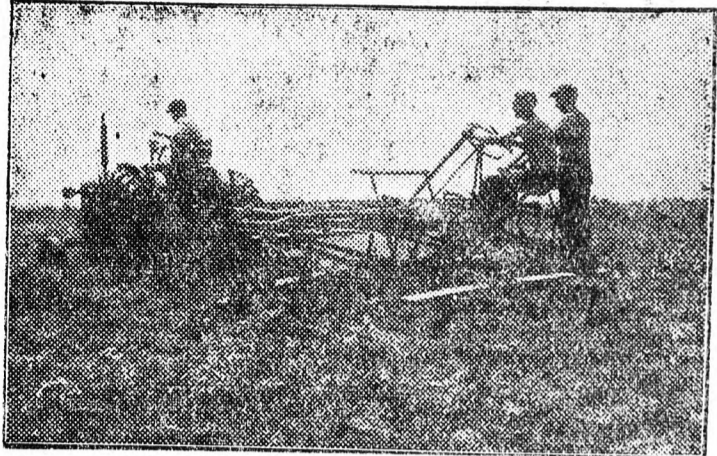
Talán nem is sejtik a Petőfi termelőcsoport tagjai, hogy mennyi szem figyelni munkájukat és boldogulásukat. A napokban Kopusi Sándor járt erre, ki 16 holdon még egyenlőleg gazdálkodik. Pedig eddig egyáltalán nem érdeklődött a nagyüzemi gazdálkodás felől. Csodálkozott, hogy nőtasszót hall, serény munkát lát és olyan növényeket a csoport földjén, hogy az irigy szem sem találna bennük hibát. Többen megfordulnak itt, kívüllók, akik ezélt sosem jártak erre. Gyönyörű ez a gazdaság. Szépek a tételek, jó termés várható, s a több mint 1000 gyümölcsfa úgy szorozza a dombtetőt, mint a gondór hajfűrők a leány fejét. Apóják is nagy szakértelmekkel, kora reggeltől, késő estig.

— Annyi volt itt a tarack, amikor átvetjük a szőlőt a paplól, — mondja az elnök, — hogy nem látszott ki közüle a tőke. Helyenként két-három ásonyomra is le kellett menni a gyökereire. Erről jut eszembe, hogy csak meg dolgoztattam egyszer tavaly ősszel a papot is. Felajánlotta a szőlőjét és otthagytá fedetlenül. Annyi volt a munka, hogy azt sem tudtuk, melyiket csináljuk. Gondoltam egyet, megírtam neki, hogy csak lefedve vesszük át a szőlőt. Másnap reggel látom, hogy jön Sebestyén né. hány hiszékeny asszonnyal és hozzálatnak a szőlő fedéshez. Figyelttem a munkát, megcsinálták hát úgy, ahogy. Eleitében egyszer legalább megizzadt a pap is.

Bücsűnk, az elnök kalapját a szemére húzva, nevetve ballag arrafelé, amerről jökedvű, kapáló szövetkezeti asszonyok nő-láját hozza felénk a szél. Visz-szaszól: figyeljék majd az elvtársak, hogy ki lesz a győztes a nyírábrányi földeken.

Lévay Endre.

A magasabb terméseredmény eléréseért

A nyíradonyi állami gazdaságban kultivátor segítségével gyorsítják a növényápolási munkát. Anfal Ferenc, Lakatos György és Maesi Sándor azon kísérleteznek, hogy jobb beállítással fokozzák a gép teljesítményét. A Zetor traktor, amely a kultivatort vontatja, április 10 óta 394 normálhold munkát végzett.

A borsosi állami gazdaságban már meghúzták a másodvetésű kukoricát

A Hortobágyon lévő borsosi állami gazdaságban 108 főlőstehen naponta mintegy 1000 liter tej-tet ad népgazdaságunknak. A tehenek jó tehozamának fokozására az idén nagy gondot fordítanak a gazdaságban, a téli takarmány-szükséglet biztosítására. Kétszáz holdról már gépekkel lekaszálták a réti komocsinnal vetett vöröshert. A gazdag takarmánytermés biztosítására még május elején mintegy 10 centiméteres magtermet hagytak. Amikor 10—20 holdon elvégezték a gépek a kaszálást, a letakarított területen megjelentek a traktorok és szántották, szítettek.

Nem sokkal a szántás után sülönak való rövid tenyészidőre kukoricát vetettek. A májusi esőzések következtében szépen fejlődött a kukorica, amelynek másodvetése 150 holdon szépen zödel a hűzáását már el is végezték.

A Hortobágyon lévő gazdag szénatermés gyors lekaszálásán és betakarításán kívül másodvetéssel is az állatok jó áttellettését biztosítják a borsosi állami gazdaságban, ahol már megkezdődtek a szilószállítások. Ed-dig több mint 500 köbméter szilót készítették.

Törődjön a begyűjtéssel a vértesi tanácselnök

Országserzte, meggyezerte minden eddiginél jobb munkával készült dolgozó népünk a Béke-Világban budapesti ülésére. Bekövédelmi szerződéseket írtak, aláírásukkal szentesítik fogadalmukat a dolgozó parasztok, s hogy teljesítik az államunk szembeni kötelezettségüket, eleget tesznek, sőt túlteljesítik beadási tervüket.

Nem így van ez a nagyleltai járás több községében. Nem esoda, ha hatodik helyen áll a járások közötti versenyben, mikor többen úgy vélekednek, mint Máté Lajos, a vértesi tanácselnök: ki az mondja: „Nem ér az a begyűjtési módszer semmi, amit a megyei tanács elrendelt, pusztán időöltetés, nincs semmi eredménye. Meg aztán nincs is miből leteljesíteni a beadást”.

Nem igaz, hogy Vértesen nincsenek kötelesegtudó, becsületes dolgozó parasztok. Bizonyítja ezt, hogy 110 bekevédelmi szerződés kötötték. De mit ér, ha nincs aki törődjön vele, a gazdaság nem ellenőrzi a vállalkások teljesítését. A tanácselnök kijelentési és az eredmények után tétve nem szív ügye a begyűjtési terv teljesítése.

Teljesítsék tervüket az erdőszetek a gombahegyűjtésben

Kormányzatunk ez év tavaszán létesítette az Erdei Gombatelevársági és Ertekesítő Vállalatot, melynek feladata, hogy feltárja mindazt a fontos és eddig csupán szűkkörben ismert élelmi-szeret, amelyen például a gomba. Harom kiló erdei gomba tápérték ke egyenlő egy kiló elsőrendű marhahúséval. Ezért igen nagy figyelmet kell fordítani erre a fontos élelmszerre.

Az új vállalat a Szovjetunió tapasztalata nyomán jött létre. Biztosítja azt, hogy az általa forgalomba hozott gomba nem okoz mérgezést. Amíg a dolgozók asztalára kerül, többszörös átvizsgáláson megy át. Így bizalommal vásárolhatnak a dolgozók.

Az erdőgazdaságok feladata, hogy ezen a területen is folytassanak harcot a terv teljesítéséért. Szervezzék meg a szedési

munkát, biztosítsák, hogy a le-szedett mennyiség idejében, friss állapotban kerüljön a fogyasztókhoz. Több erdőszet vezetői azonban megfellebbeznek arról, elhanyagolják a közellátás szempontjából is fontos begyűjtési munkát. Ilyen a guti erdőszet, melynek területen nagymennyiségű gomba van, de az leszedetlenül megy tönkre az erdőben.

Hajdú-Bihar megye területén is működik a vállalat 6-os számú kirendeltsége, mely az állami erdőgazdaságokon keresztül biztosítja a gomba felvásárlását és a Mezőker útján való értékesítését. Az állami erdőgazdaságok erdőszetei az általuk letesített gyűjtőállomásokon veszik át a gombát a szedőktől friss állapotban és azonnali kifizetés ellenében. Ez a munka komoly jövődelmet biztosít a szedők számára is.

ERŐD A TISZA PARTJÁN

...Egyetlen könnyed kézmozdulat s a víz habos fodrokat vet, örvénylik a leeresztett zsilipnél, szemlátomást nő a víz szintje. A turbinaház alatti pillérek között harsogva tör utat magának. Ujabb mozdulat s a hajókamra megtelk vízzel — jöhetnek az uszályok és vontatók — a másik zsilip megemelésével kiegyenlítődik a vízmagasság, zavartalan a közlekedés. Kábelek, drótok, égbenyűlő vastraverzek végtelen sora. — Innen fut az áram a magasfeszültségű vezetéseken — mondja a mérnök, majd átlépi az erőd kicsiny modelljét, az isza-

áll a gépóriás oldalán. Német munkások esze és szíve is itt dobog a mi gyönyörű erőművünkben, mintegy jelképe a népek testvéri összefogásának! Jobbra tőlünk állványok és gerendák rácsai között az épülő turbinaház. Lent a mélységben, mint fordított harangok néznek a magasba a turbinakamrák. Csupa vas és beton. Közélről látni csak igazán a méretet! Óriási vizikapukon jön majd a víz a turbinaházba, ott éles betonkanyart építettek, hogy meggyorsítsák a víz áramlási sebességét, amely emeletnyi magasságból zuhan majd a vízkerekek-

zójét, ahogy a távolba néz és ki-nyújtott keze nyomán szinte látjuk a fűcsatorna széles medrét. Messze, a lilás távolban apró, ferde vonal. — Ott a lépegető ekskavátor! — mondja Kiss elvtárs, az építkezés párttitkára — ebben az irányban húzódik a csatorna. A duzzasztómedret nem látni még. Az majd a munka befejező szakaszában készül el. Az erőmű párszáz méterre a Tisza medrétől a „szárazon” épül. Húsz méter mély teknő! Hány millió köbméter földet kellett megmozgatni, amíg az erőmű ágya elkészült!

nemsokára víz csillog. Erdősávok, fasorok, zöldelő ligetek 28.000 km hosszú gyűrűje gyógyítja majd a beteg földeket, melyekből az aszály kipusztította az életet nedvet. Gép és gép mindenütt! Több lesz a búza, takarmány, rizs, burgonya, kukorica, gyapot, nyolcvanhétszer több a fűzelék-féle és zöldség, huszonnyolcszor több a tej, harmincszor több gyapjú, gyümölcsösök végtelen erdeje gazdagítja hazánkat, duzzadtógyú szarvasmarha csordák legelnek a kövér mezőkön, több lesz a sertés, a baromfi, a hal — több lesz a kincsünk, a gazdagságunk és szebb az életünk. S a szív ott dobog majd Tiszalókn. Onnan sugárzik szét az erő, onnan fakad az életet víz.

...A földön vastraverzek, húszmázsás csigák, kötelek és gerendák, távolabb motor zúg, szivattyú dolgozik, lüktet a munka megállás nélkül. Minden nap magasabb lesz a pillér, keményebb a beton, egyre közeledek az óra, amikor átvágják a folyam medrét s a víz először nyargal végig az új pályán, először török meg gyors hulláma a zsilipek oldalán, először hull a turbinák lapátjaira, hogy mozgásba hozza a gépezetet.

Csak a turbinaház építése halad lassabban. Még jókora hézag tátong a szélső pillér és a már megépített rész között. Hát igen! Vannak itt is nehézségek. — Irja meg elvtársnő — mondja a párttitkár — írja csak meg, hogy nem kapjuk a saruvasakat... azért nem haladunk a turbinaházzal!

— Honnan kellene kapniok? — kérdezem.

— A győri Wilhelm Pieck vagon- és gépgyárból — feleli. — Mikor megrendeltük már!

— No, és nem sűrűgik... mi lehet az oka a késésnek?

Vallat von, kicsit hallgat, aztán felel:

— Nehezen boldogulnak vele. Ilyet még nem készítettek Magyarországon...

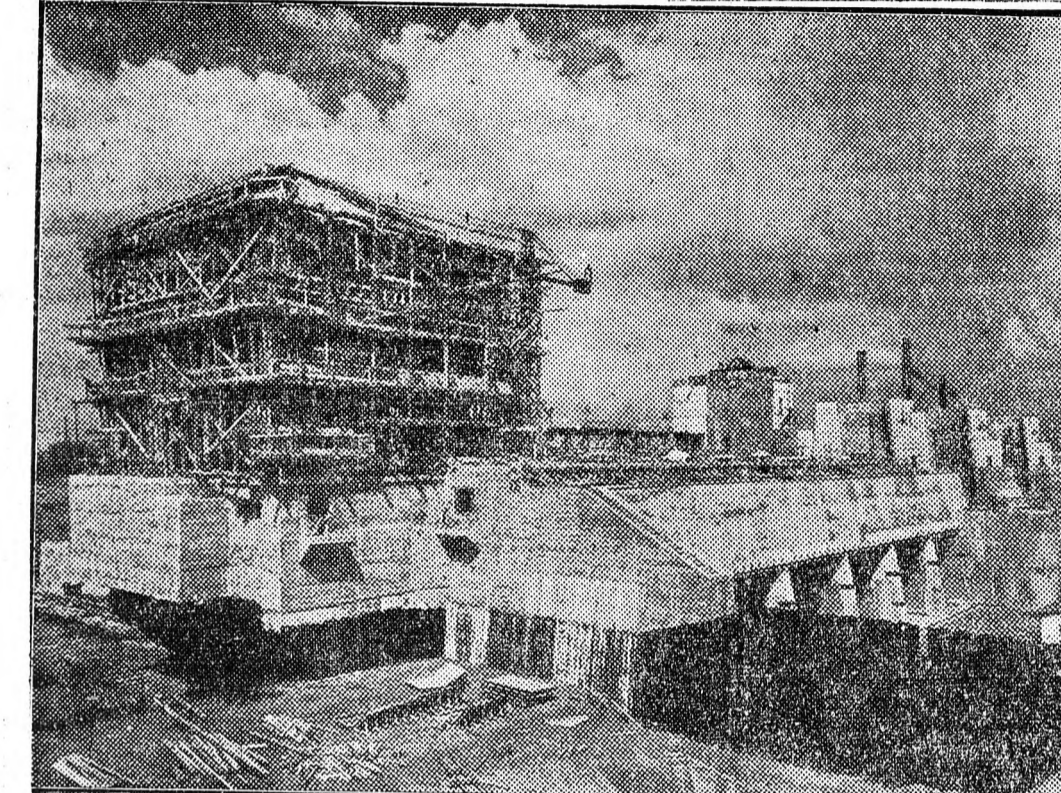
Szinte látom a küzdelmet a győri gyárban, a munkások izzó tekintetét, ráncolt homlokát, keskenyrezárt száját — Tiszalókról van szó... meg kell lenni! Le kell győzni minden nehézséget! — Az igaz... tudjuk — teszi hozzá, majd szembenéz — de hát mi sem építettünk még sosem erőművet!... Mégis haladunk! Álljanak helyt ők is... azért csak nem állhatunk!

Tiszalók betonréseiből életet víz záporoz

...Még egy búcsúpillantás a távolból. Büszkén magasodnak a szürke pillérek, tetejükön a vörösré festett gépek, mint parányi lángok égnek a napfényben. Mint kibontott zászlók az erőmű tetején. Vörösek, diadalmasak. Hirdetik, hogy a békétábor újabb csatát nyert. Új, sziklaszilárd erődellé gazdagodott, amelyben milliók esze, szíve, vágya, bizodalma van beépítve, egy ország erejének csodálatos műve ez.

Morganok, Dupontok, Wandenheimok! Tiszalók betonréseiből nem halálhozó golyók, hanem életet víz záporoz! Tornyaik nem ütegek, hanem kibontott zászlók ragyognak. De Tiszalók ércfala ellenáll a szennyes árnak is. Ökölle változik, ha kell, melyben egy büszke, szabad nép roppant haragja feszül!...

Taar Ferencné

pos homokba vonalakat húz, ott, ahol a Tisza felső folyásánál legélesebb a vízkanyar — innen tindulnak ki az öntözőcsatornák!

Pompás gépóriások

Es a valóság!... Ott állunk a vaskos, 37 méter magas betonpillérek tövében. A tömör, megbont-hatatlanul masszív pillérek, mint a felszabadult alkotó erő, emberi értelem diadaloszlopai magasodnak a felhőtlen kék égbolt felé. A szemlélődő ember fizikailag száznál is több méter magas, hatalmas méretek és arányok között. A vízáteresztő zsilip, amelyhez elegendő volt egy kézmozdulat az apró modellen, a valóságban közel 10 méter magas, sűrűn szegescselt vaskapu. A pillérek falában mély vajat — abban futnak a vaskötelek majd, amelyek — egy könnyed kézmozdulatra — megemelik ezeket a súlyos kapukat. Hunyorogva nézünk a magasba, a pillérek tetején mozdulatlanul heverő, vörösré színezett csőrökre, amelyek az erőmű sajátmaga által termelt energia segítségével megemelik majd a zsilipeket. Lentől apró kerekkeknek tűnnek.

Fent vagyunk a pillér tetején s kitűnik, hogy az „apró” kerekkek embermagasságúak. Pompás gépóriást látunk, csavarok, kerekkek, fogantyúk s mindez szédítő magasságban 25 tonna súlyt nyom! „Dortmunder Union Brückenbau Abteilung — Wasserbau” — ez

re s a Tisza lágy hullámai évente 55 millió kilowattóra villamos-energiát termelnek majd. És fut az áram tova a távvezetékek drótjain, hogy kigyűljának a fénycsók a tiszamenti és alföldi falvakban, bűgjanak a villanymotorok és a megfékezett, emberi szolgálatba állított erő vizet szivattyúzó a nánási határ rizstelepeire, tejet fej a hortobágyi állami gazdaságban, darálókat, hűtőgépeket, fűrészeket, cséplőgépeket mozdit munkára, melynek drága gyümölcsait a nép élvezi majd.

A roppant méretek lenyűgöző ereje

Nyomasztó és felemelő hatású a hajókamra. Ott áll az ember a tűző napfényben a 80 méter hosszú, 17 méter széles betonkamra közepén s érzi a roppant méretek lenyűgöző erejét. De az alkotó a diadalmas ember büszkesége kifeszíti a melleket: mindent mi alkottuk, saját erőnkől. Mi, a kilenc éve szabad nép, amely rombadöntött országot kapott örökül. Testet öltött a terv — mint annyi más — amit pártunk megígért. Jöjenek a kétérdők, a jóindulatú fejszoválók és álljanak meg itt, nézzenek körül és lássák az ígéretet és valóságot, a szavak és tettek betonbaformált óriását, lássák acélke-ménynek a népet, amely erődöt épített a szilaj folyóra: a béke erődjét!

Szemére húzza sapkája ellen-

S maga az erőmű 400 méter széles!

— Az egészet körülövekkeltük — mondja — nehogy a talajvíz kimossa az építmény alját. — Magyarán mondva leszögezték az egész erőművet. A szögek 20 méteres vasoszlopok, a kalapács feje 40 mázsát nyom. Ugy néz ki, mint egy fordított gözhenger. — Volt olyan cölöp, amelyre 24.000 ütést mért a kalapács, mégsem hatolt bele a talajba, csupán félig — magyarázza Kiss elvtárs — azt elvagtuk s mellette kezdődik a másikat. A cölöpök sűrűn egymásmellett állanak s össze vannak kötve. Valójában a föld alatt mélyen sűrű bordázat veszi körül az egész erőművet.

Számok. Méretek. Arányok.

Az erőmű működtetéséhez 50-60 dolgozó szükséges

A beépített vasanyagból négy Lánchidat lehetne építeni. Az új medret 200 kút fűrészával ásták ki. Annyi betont használtak fel eddig, amennyit a múlt rendszerben 20 év alatt sem összesen! 70 ezer köbméter beton! És még 16 ezer köbméter beépítésre vár! Az erőmű működtetéséhez mindössze 50-60 dolgozó szükséges majd. És 10 kg kenőolaj naponta! 200 kilométerrel növekszik a hajózható víziút, nem is szólva a fő és mellékcsatornákról. 200.000 hold válik öntözhetővé. Rizstelepek, kaszálók, kertek, halastavak, termőföldek barázdáiban

Malomiparunk felkészülten várja az új gabona őrlését

Malomiparunk számolva a jövőminőségű és mennyiségű termékkel, felkészülten várja az új gabona őrlését. Idén, a korábbi évek gyakorlatával szemben csaknem egy hónappal előbb fejezik be a malomipari vállalatok az évenkénti karbantartási munkálato-kat. Igen számottevő, hogy malomiparunk ebben az évben egész sor szovjet műszaki tapasztalatot használ fel, amelyeknek gyakor-

lati alkalmazására már az első gabona őrlesek sor kerül. Igen jelentős Denyilinnak, a moszkvai malomkombinát főmérnökének útjait, amelynek lényege, hogy a malomok lisztőrítő hengereit a korábbi síma felület helyett, rovátkolással látják el. A gabona-őrítő hengerek így könnyebben fo-rognak, ami nemcsak a gépek kapacitását növeli, hanem komoly energiamegtakarítást is jelent.

Jövő szombaton nyílik a Szabadtéri Színpad

Június 20-án, szombaton tartja a Csokonai Színház első előadását a leninparki szabadtéri színpadon. Ezen a napon Verdi „Alarcosbál” című operája kerül előadásra. Vasárnap Lehar: „Luxemburg grófia” című operettje van műsoron. Ezután minden szombaton váltakozva az „Alarcosbál” és a „Luxemburg grófia” képe-zik a Szabadtéri Színpad műsorát, egészen július elejéig, amikor Lehar: „Vándordíák” című daljátéka kerül bemutatásra. A

szabadtéri előadások mellett a színház bent is tart előadást, ahol júniusban minden nap — kivéve a szabadtéri előadások nap-jait — a csütörtökön bemutatott szovjet komédia a „Nem magán-ügy” van műsoron. A szabadtéri előadásokon a MÁV filharmonikusok 60 tagú zenekarral működnek közre az előadásokat váltakozva Rubányi Vilmos és Dötsch Zoltán (meghí-vott vendég), valamint Rozsnyai Zoltán vezénylik,

Gépóriás

A Szovjetunió ötödik öt-éves tervében a szovjet gépgyár-tás új, az eddiginél magasabb fo-kozt ér el. Nagymértékben megnö-vekszik a nagy fémforgácsológé-pek gyártása. Az új gépeket a szovjet tudomány és technika legújabb vívmányai alapján fog-ják gyártani.

A kolomenoi nehézszerző-gépgyár az utóbbi két évben né-hány olyan karusszel-padot gyár-tolt, amely 5 méter átmérőjű munkadarab megmunkálására alkalmas. Most ugyanebben a gyár-ban az eddigiekénél sokkal hatá-lmasabb unikális karusszel-szer-zőgépet gyártottak, amely 9-13 méter átmérőjű munkadara-bok megmunkálását végzi el. A gép sikeresen kiállta a próbát és a Szovjetunió gépipari miniszte-riumának különleges bizottsága máris jóváhagyta lömeggyártá-sát.

Az új szerzőgép több mint 20 ezer alkatrészből áll, súlya meghaladja az 500 tonnát. Körül-belül 260 négyzetméter területet foglal el, magassága mintegy 3 emelet.

Ez a szerzőgép 170 tonnái-g terjedő súlyú turbinarészeket és egyéb gépalkatrészeket fog meg-munkálni. A keresztartóra erő-sítést két szerzőtartó segítsé-gével több műveletet lehet elvé-gezni. Ilyenek pl.: hengerfelület, síkfelület (homlokfelület) és különböző küpos felületek meg-munkálása. Megmunkáláskor a kések vastag és széles réteget forgácsolnak le a munkadarab-ról. A megmunkálendő darabot egy olyan sík társára helyezik, amelynek forgási sebessége per-cenként 1-7 fordulatig szabá-lyozható. A hatalmas gép vala-mennyi szerkezetét negyvenkét villanymotor működteti. A legki-sébb motor kapacitása 0,25, a leg-nagyobbé 150 kilowatt. A gépet a legkorszerűbb villamoszerke-zetekkel és készülékekkel szerelték fel. A készülékek és szerkezetek összekapcsolásához mintegy 90 kilométer huzalra volt szükség.

A szerkezeteket a főkapcsoló-táblán elhelyezett gombok segí-ségével irányítják. A szerzőtar-tókon két külön kapcsolótábla van. A szerzőgépet fény-és hangjelzéses berendezéssel is el-látták. A munkadarabok meg-munkálását egyetlen munkás irá-nyítja a főkapcsolótáblánál.

Az unikális karusszel-pad ter-vezésében és szerkesztésében nagy munkát végzett Sanyav-szkij, a tervezőiroda főkonstruk-tőre, Kramov főkonstruktor, Skurnov konstruktor, Konyilova főkonstruktor és sokan mások. A gép megépítésében résztvett a kolomenoi nehézszerzőgép-egész kollektívája. A kitűnő szerelést biztosították: Prohorov, a szere-lési munkálatok irányítója, Pa-nyin és Galkin művezetők, vala-mint Kiszljakov brigádvezető.

Az elsőújtípusú gépet a har-kovi turbogenerátorgyárban áll-ították fel. A kolomenoi gépgyár dolgozói még a mostaninál is nagyobb teljesítményű karusszel-szerzőgépek gyártására készül-nek.

Legközelebb nagyítót is mellékeljenek!

Kozma István, Debrecen, Kis-hegyesi-út 38/b. szám alatti la-kos elküldte szerkesztőségünk-höz dr. Gyöngyösi Zoltán ál-közjegyző által aláírt hagyaté-k tárgyalási jegyzőkönyv kivonát-t. A hártypapírra gépelt szövegből egy sor sem olvashá-tó. Kozma István jogosan veti fel levelében: „Mindegy lett volna, ha semmit sem küldenek.” Nem tudjuk, mi volt ez-zel az állami közjegyzői hiva-talnak a célja de mindeneset-re felületes, hanyag munkára vall. Javasoljuk: legközelebb, ha hártypapírra és ilyen hal-ványan írják, mellékeljenek nagyítót, hogy mégis valamit haszná legyen a munkájuknak.

Nehány mai talákoz-ban dolgozó napokról b-a.akuinak, hosi, a bé Tele hall-tet...

Hidas

esztélyos gyár tele, h-nyan ber-vevény fi-„Colos” nak volt annyit benne. A kápuba fru a kis C „Szervusz” muszak! In Dúhoson Ebben a pít-ent meg es-„Eredj a masok cöcö-ja mit övna-Fej, meso-rajával. Mú-éshálki ott h-az öltözö fel-kítatitak ve-Ujabb marh-erőltelen meg-teliesen meg-Fej nom-iat Barajja-és leghnyab-volt buta. A-akézt — a-„Nehéz” és a-észe. Fej or-felýása ala-Úgy cöcöte h-Tognaj lev-toi aki har-é. Többek köz-nyogódtan, le-ban ütök od-ke: elünk at-A level elg-Förro napok-eletet keckár-dolgozók beke-tan, kenyelm-ne eröl'cöcö-szazal'kot to-talan többet-De aztan ú-dekli et a p-énekek is ve-Tiber' Nisz-t'mul'kor: H-foled elimunk-leszek... H-mint eddig: A-Dúhoson har-ndult a muh-

A műhely

ü-között A s-erőmmel udv-szelalista ud-260 szaraléko-Fej arca-éshos volt or-sem vállalk-erdekelt... Ebben a pít-vigyorgo aré-tiu szemébe-dét kifejező-gyűlölni kezd-bekapcsolta-A gép felt-kedett Fej-vegit simog-nyönyörű m-zet dolgozni-Gondolattal-a hangszoro-„Elv arszal-vanni kell h-ni is kell er-kat a beko-előítetek Vad-elvtárs, aki-tett!” Fej arca o-A DISZ titka-sa volt Manó-Na, de o ak-nem érdekl-tem lesz bá-De azért s-az „örök ell-rált állandó-

Béiben

Kerekes Tan-hozza külö-„Te Feri-ted, ha lenn-Fej rancz-ézo, ingerült-„Tessek... A partitük-őigaztajan... Hát ottam-Vadász Tibv-nem „karsz v-élmunkás len-minisztereln-éselen, s bela-Hidas elvtárs-zad van, Nem-Rössz szinber-belo is beteg-hár' lenne... világ összes-harehoz ped-feriak... M-Na szervusz... Ugy allt o-Erhúve nézte-ugy erette,

